



## Beția vitezei, o poveste veche

Vă închipuiți un accident de circulație în urmă cu mai bine de 2000 de ani, întâmplat la Tamasiava (Răcățul de astăzi)? Ei bine, nici ei, strămoșii noștri, nu au stăpânit incidentele rutiere. Putem crede că, din când în când, carele care veneau sau intrau în cetatea dacică, din cauza „vitezei”, se mai și ciocneau. De aici, neplăcutele consecințe. Au trecut anii. Prin secolul XVIII, așezările moldovenești devin „aglomerate”. Domnitorii trebuiau să facă față, în afara năvălirilor turcești și tătarăști, „boalei” numită beția vitezei. „Să nu se mai umble iute pe ulițe!”, porunceau ei. Nicolae Mavrogheni își iese chiar „din papuci”. La 6 martie 1787 dă poruncă cumplită: „Cu pristoru să se rostească tuturor: arhierii sau boieri mari să—și înfrâneze vizitiii, să meargă încet pe uliță, priveghind și de o parte și de alta, strigând înainte să se păzească, iar când este buluc, ori să aștepte să se curețe și să se lărgească locul de a trece, sau să urmeze mergerea cu mare liniște și încetinel”. Domnitorul ordonă zapciilor și căpitanilor de răspântie a-l da jos de pe capră pe contravenitor și a-l trimite prin Spătar și



Agă la domn să-și ia pedeapsa. „Toți să fie cu priveghere, căci și zăpcii și căpitanii de răspântie și Aga vor fi răspunzători”.

Dar nici căderea capului sub secure nu i-a liniștit pe vi-tezomani. Porunca rămase doar pe hârtie... Iar datul jos de pe capră ar fi ca o amendă mică de acum.

Bucureștii au probleme cu circulația, care prin anii 1933 „s-a mărit mult în anii din urmă”. Polițiștii își ridică chipiele, se adună și hotărăsc: „dat fiind că străzile noastre sunt înguste, circulația trăsurilor, mai ales, s-a îngreunat într-atâta că a trebuit să fie regularizată prin dispozițiuni polițienești”. Mai mult, „circulația pietonilor a rămas așa cum o vedem: încurcată, împiedică”. Iar „după Unire (1918) cetățenii din Ardeal, obișnuiți să circule pe stânga, continuă, cei mai mulți, să meargă tot pe stânga trotuarului, pe când o parte a publicului pășește pe dreapta”. „Iată deci, se sublinia în iulie 1932, o primă împiedicare a liberei circulații, la care se adaugă obiceiul unora de a se opri în mijlocul trotuarului, chiar la colțul străzii!”

Ce trebuia făcut?



„Se cade ca serviciul circulației să vie cu ordonanță pentru regularea circulației pietonilor. În lipsa unor astfel de instrucțiuni, credem că facem publicului un serviciu dacă venim cu câteva sfaturi adresate pietonilor. Iată-le:

- 1. Pietonul pe trotuar va merge pe dreapta lui;*
- 2. Pietonii să nu se oprească în mijlocul trotuarului mai ales în colțuri de străzi;*
- 3. Pietonii să nu circule pe trotuar pe un front de 3-4-5 inși!”*

Ce vremuri!

La un an, urmările nu se lasă așteptate. La 16 august 1933 apar și numele unor contravenienți în ziarele de epocă. Un fel de „Rușinică” al timpului:

„Au fost sancționați pentru contravențiile menționate în dreptul fiecăruia conducătorii de vehicule mai jos menționați: Constantin Ion, șofer cu pălărie la volan!; Secarea Vasile, șofer a încurcat circulația; Chelaru M., șofer, a trecut gol prin loc nepermis; Cociș M., birjar, fără livrea; Leon Moisis, biciclist a circulat fără... număr; Eftimie Toma, șofer, a circulat pe stânga; Ștefanischi V., șofer, n-a oprit la stop”. S-au ținut astfel „frăiele” până în anii '50. A venit apoi o altă epocă, cu alte idei...